

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 250; pe 1 luna fl. 1.

N-rile de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrisuri nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1/2 linie: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 90 cr. de fiecare pub-
licațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sînt a se plăti
înainte.

Scrisori nefracate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Guvernul Széll.

(S) E fără pereche poate în anele vieții constituționale maghiare veselie cu care primesc Maghiarii noul guvern Széll. Până și Kossuthistii jubilează și opoziția întreaga consideră însărcinarea ce a dat Monarchul lui Széll ca o victorie a sa. Cu drept cuvânt. Fără lupta desperată dusă de opoziție, Bánffy mergea înainte. Eiar când lucrurile s'a oprit pe loc, se știe că în partidul guvernamental s'au format două curente. Unul, în cap cu Tisza, împingea pe Bánffy la luptă, și a iscodit *lex-Tisza*, ear altul, în frunte cu Széll pleda pentru „*békés kibontakozás*” — o înțelegere cu opoziția.

La Curte s'au primit vederile lui Széll, care în același timp când a primit sarcina să formeze noul minister, a fost autorizat să negocieze mai departe cu opoziția, ca astfel în vreme cât s'o putea mai apropiată statul ungar să fie readus în stare legală, căci dela 1 Ianuarie a. c. ca nicăieri în Europa, statul a fost în stare de *ex-lex*.

Bucuria Ungurilor e cu atât mai mare, cu cât chiar în ajunul căderii lui Bánffy ziare cu mare trecere, ca „*Budapesti Hirlap*”, se plîngeau că afacerile Ungariei nu le mai conduc Ungurii, ei totul se hotărăște la Viena, fără a se prea ține cont de sentimentul comun unghuresc. Ba Ungurilor le era teamă ca într'o zi să li se decreteze un regim absolutist.

Venirea la putere, în asemeni împrejurări, a unui aderent și colaborator d'al lui Deak, se înțelege că i-a înseninat pe Unguri. Și de unde până eri tunau și fulgureau contra Vienei, acum nu știu îndestul să laude cuminența „regelui apostolic și constituțional”.

Întru cât ne privește pe noi Români și naționalitățile, schimbare numai așa s'ar produce în viața noastră, dacă d'odată cu căderea lui Bánffy s'ar prăbuși și sistemul. Schimbarea de persoane nu ne impoartă. Față de noi am spus în articolul de ieri, bărbății de stat maghiari sunt toți la fel.

Că se va face oare această schimbare, nu se știe încă. Insuși cele mai încântate ziare unghurești numai atîta speră, că sub Széll se vor face alegeri mai libere și destrăbălarea în administrație va fi stavilită.

Deocamdată însă nici Széll nu va avea vreme destulă să se ocupe cu „amănunte” de felul acesta, ci grija de căpetenie îi va fi să facă pactul cu Austria, să reguleze atîtea chestiuni de mare importanță pentru viața nu a Ungariei numai, dar a întregii monarchii.

Trecînd odată însă peste aceste greutăți, ambițios cum este și talentat, desigur că Széll va rivni la gloria d'a căuta să rezolve chestiile cari d'atîta vreme frământă viața internă a statului ungar.

Judicatura Curiei în chestie de alegeri și reforma legii electorale par a fi platforma pe care se va încinge așa zisa „sanare” a parlamentarismului maghiar, condițiune de altfel pusă de mult din partea opoziției și desigur că negocierile apropiate între opoziție și Széll în jurul acestor chestiuni se vor face.

Atunci se va discuta deci și asupra unor chestiuni unde va fi vorba și de noi. Ear' pentru aceste vremuri evident că trebuie să ne preparăm cât se poate de în vreme. Căci dacă nu ne vom reculege sub Széll cel puțin cât ne-am destrămat sub Bánffy, apoi și despre poporul român — ca organizare politică — se va putea zice ceea ce se zice acum despre guvernul Bánffy: că — a fost!

Tiszaistii despre noul guvern. „*P. Lloyd*” de la 21 c. își începe articolul de fond astfel:

„Peste ori ce așteptare de repede înălțează criza către rezolvirea ei: Széll a fost designat de șef al noului cabinet. Această formulă (adeck a designa) nu este tocmai obișnuită. Ea naște și bănuiala confirmată prin toate informațiunile ce ne soseasc — că dl Széll a fost însărcinat cu compunerea cabinetului numai în mod condiționat și a primit misiunea, că dacă va căpăta adeck de la partidele opoziționale garanția despre restabilirea stărilor parlamentare regulate pe baza cunoscută a compromisiului de încheiat. El însă va dobîndi această garanție, ori ce îndoeală în această privință pare exclusă. Căci nu numai alegerea persoanelor conducătoare în noul minister, ci și modul, cum se întrupează această alegere, desăvirșește biruința opoziției unite: și aceasta poate deocamdată considera toate dorințele și cerințele sale ca împlinite”.

Alușiunea la Coroană, că și-a ales persoana conducătoare în noul minister și „modul” cum și-a ales-o, este prea vedită pentru a ascunde supărarea clicei Tiszaiste, de care oficiosul încă nu s'a lăpădat, dar de sigur se va lăpăda cât de curînd, începînd la sfîrșitul articolului chiar a tîmăia pe nou alesul.

Bat în retragere. Neamurile bat în retragere. „*Keleti Értésitô*” află din isvor autorizat că I. P. S. Ba noul metropolit și-a exprimat dorința ca pe d. Aug. Hamzea să l'ducă cu sine vicar, și astfel „candidatura d-lui Hamzea a și fost retrasă.” Ordem și noi că l'ar duce pe d. Hamzea, neputîndu l'alege episcop. E întrebare numai că ce se face cu d. Ilarion Pușcariu?

Contra maghiarizării numelor topografice. Deși legea despre maghiarizarea numelor topografice, sancționată și promulgată încă în luna Martie a. tr., n'a fost încă așa zicînd din oficiu pusă în aplicare, totuși reacțiunea contra ei nu doarme, nici chiar în străinătate. Astfel Reuniunea editorilor germani („*Deutscher Verlegerverein*”) încă anul trecut a invitat pe membri săi, pentru a folosi numele topografice nemțești din Ungaria în originalul lor cum sunt. În zilele acestea s'a alăturat la această provocare și cartea de informațiune „*Reichskursbuch*” și anume: anul trecut el tipărea numele topografice maghiarizate, adăogînd pe lângă ele, cele originale numai în parantesă. De astădată o face întors: mai înainte pune numele originale nemțești și numai apoi numele maghiarizate spre batjocura lumii.

Colonisările. Ministrul de interne Perczel a permis coloniilor erariale din *Bodófalva* și *Igárfalva* a se constitui în comune mari. Pentru a le înlesni chiar materialicește în realizarea planului, ministrul de agricultură a dăruit acelor comune 50% din întreg complexul erarial, pe care sunt așezate, pentru scopuri bisericesti și comunale; a pus să li se zidească, pe socoteala Statului, clădirile publice menite spre scopul susamintit, (adeck biserici, școli, primării și altele). Același ministru s'a îngrijit, că comunele mici din împrejurime, dela care se lapădă acum așa zisele comune, să fie și pe viitor în poziție a și îndeplini îndatoririle lor administrative și „culturele” și anume dîndu-le în arendă pre acest sfârșit pășune corespuzătoare precum și cele lalte pămînturi erariale cu condițiuni foarte ușoare. *Bodófalva* numără 1320 locuitori și are un hotar de 3942 iugăre catastrale; *Igárfalva* are 1300 locuitori și 5752 iugăre catastrale de pămînt.

Decretul de numire a Mitropolitului român.

Etăă decretul apărut eri în „*Budapesti Közlöny*”:

În urma propunerii ministrului de culte aprob alegerea de arhiepiscop și metropolit român a episcopului de Arad Ioan Mețianu săvîrșită de congresul național bisericesc gr. orient.

18 Februarie 1899.

FRANCISCO IOSIF I.
Wlasiacs Gyula.

Pentru Consistorul din Arad.

Dela restabilirea autonomiei și a constituțiunei bisericești gr.-or române din Ungaria și Transilvania, dieceasa Aradului a dat bisericești trei Metropoliți, la 1873 pe Procopiu Ivacicovici, la 1874 pe Miron Romanul și după moartea acestuia în anul trecut pe I. P. S. Ioan Mețianu, actualul Metropolit.

Ori cât de mult ar fi fost reclamate aceste alegeri de interesul general al bisericești, precum s'a susținut din partea celor cari au determinat rezultatul, ele s'au făcut în paguba evidentă a intereselor materiale ale diecesei Aradului, căci după sfintele canoane episcopul n'are drept a dispune după placul său despre averea ce și-a făcut pe timpul episcopatului, nici în viață nici după moarte.

Statutul organic adeck îndrituește pe episcop a dispune numai despre jumătate din averea sa, ceea laltă jumătate este a eparchiei, ear' murind fără testament, toată averea cade eparchiei.

Indiferent dacă vacanța a urmat prin moarte ori prin alegerea oarecărui episcop de Metropolit, statutul organic are dispozițiuni deopotrivă, care dator e con istorul eparchiei a le respecta și aplica pentru asigurarea intereselor materiale ale eparchiei.

Preasfinția Sa episcopul Mețianu a guvernat diecesa Aradului 24 de ani pe lângă un venit, care poate fi pus, fără exagerare, la 25,000 fl. anual, și anume: 8,900 fl. ridicați din fondurile diecesei sub titlul competenței de „sidoxie” și convenție; arenda moșiei episcopesti din Gaiu și a lăcașului mănăstiresc de acolo 3000 fl.; ajutor personal dela stat 8000 fl.; alte competențe și

taxe până la 6000 fl. anual pentru antemise, sf. mir, sfîntirile de preoți, singhelli etc. Cunoscînd însă spiritul practic și dibăcia Pr. S. Sale în „operațiunile” financiare, putem pune venitul său anual dela 25—35.000 fl. care în 24 de ani ar face dela 600.000 fl. până la 800.000 fl., căci aranjamentul mobilarea și ajustarea reședinței cad în sarcina fondului instruct, din care s'au cheltuit 13.110 fl. 87 cr. dela 1875 pînă la 1898.

Chestiunea e acum, la depărtarea Preasfinției Sale din mijlocul nostru ca să știm cum stau finanțele și economiile episcopiei? Ce a câștigat și ce a cheltuit Preasfinția Sa în 24 de ani ai episcopatului său la Arad? Și ce rămîne episcopiei?

Lucrul va fi greu, ba chiar imposibil de lămurit și constatat, pentru că Preasfinția Sa episcopul Ioan Mețianu, în general și în cazul acesta special nu a ținut seamă de dispozițiunile canoanelor și ale statutului organic.

După statutul organic, când Preasfinția Sa Ioan Mețianu a venit în diecesă la 1875 și a primit pe lângă inventar de la senatul episcopesc al Consistorului fondul instruct al episcopiei, era dator a și pune un econom din clerul mirean sau monahal cu însărcinarea de a privilegia asupra fondului instruct, și a duce rațiociniu despre perezepțiunile și eroğațiunile episcopului. Căci numai astfel poate fi episcopul liber de bănuială față cu averea episcopiei. De aceea statutul organic face responsabil întîiu pe economul episcopiei, și în locul al doilea pe episcopul, pentru toate câte a primit spre folosire cu ocaziunea instalării sale în scaunul episcopesc.

Preasfinția Sa însă, episcopul Ioan Mețianu, n'a pus econom, în înțelesul statutului organic; ear' „doamna” economă, se credea a fi ea stăpînă în curtea episcopescă și proprietară lucrurilor și obiectelor de acolo.

Această împregiurare mai virtos impune consistorului din Arad datorința de a lua pe lângă inventarul hotărît de sinodul eparchiei din 1875 sub nr. 121 protocolar, tot ce este și aparține fondului instruct dela fostul episcop și apoi va avea să predee fiitorului episcop, conform dispozițiunilor din §§-ii 106 și 107 ai statutului organic.

În special consistorul trebuie să aibă în vedere la primirea fondului instruct hotărîrea sinodului eparchiei electoral de la 1875, care în considerare, că părintele Ioan Mețianu, ales episcop din clerul de mir, are familie și avere privată, a dispus sub nr. 8 al protocolului sinodal ca „consistorul încă înainte de instalare și luarea conducerii diecesei prin acte formale, cu deplină valoare de drept, să reguleze toate referințele de avere bisericească și privată a noului episcop”.

Trebuie dar', cu un cuvînt să fie arătat tot ce a adus cu sine la episcopie, și ce are drept să ducă acum cu sine de la Arad noul Metropolit.

Din parlamentul englez.

Grandomanii nostri hegemoni, fie cei din opoziție, ori din tabăra mame lucilor, vroind să și deie ifoase de oameni erudiți și pázitori în ale constituționalismului și parlamentarismu-

lui, se provoacă totdeauna, nici mai mult nici mai puțin decât la aceste instituțiuni și oamenii lor în Engli-tera.

Că rîde lumea de ei, nici că le pasă; lor le place și așa: rîdă lumea, numai ei să pozeze. Eată psihologicul inchipuirii bolnavicioase.

La să vedem odată, ce înfațișare arată corupția specifică a heghemonilor noștri față cu corupția oamenilor politici din Angli-tera. În ședința de la 14 c. a casei comunelor (camere) engleze, se urma discuția asupra adresei-răspuns la cuvîntarea de tron. Opoziția se folosî de acest privilegiu, la propunerea unui amendament, spre a vorbi despre „corupția”, adevă mai mult de împregiurarea, că miniștrii ocupă și alte posturi lucrative ce le aduc câștig.

Eată grozava acuză, propusă ca amendament de către opoziționalul Mac Neill:

„Cu respect deservit arătăm M. Voastre, că douăzeci-și-cinci din cei 44 miniștrii, cari de present formează administrația publică a M. Voastre, ocupă nu mai puțin decât 41 posturi ca membri în consilii administrative ale diferitelor societăți publice și că ținem de incompatibilă poziția unui membru al consiliului de administrație cu poziția unui ministru al Coroanei; și că împreunarea acestor oficii este menită a de- Josi viața publică.”

Motivîndu și amendamentul, propunătorul a specificat casurile celor 25 miniștrii și secretari de stat. Un alt deputat opozițional, Birrel, alăturîndu-se la el, a declarat, că: „Oamenii, cari astăzi sunt la cărma țării au toți mâni curate.”

Șeful opoziției parlamentare, Sir Campbell-Bannermann a zis cam urătoarele:

Vorba este însă, ca miniștrii, despre cîntecă căroră nu începe îndoielă, să ocrolească chiar și aparențele încorectității. Cu satisfacție și cu mândrie se poate zice, că în Angli-tera, în acești din urmă patru zeci ori cinci zeci de ani, nu s'a întâmplat nici un singur cas de corupțiune sau gheșefțării din partea vre-unui ministru, și că o asemenea acuză nu se aude nici în timpurile celor mai înversunate lupte politice... Atunci (pe timpul lui Disraeli), lupta politică era violentă, dar' nici odată nu s'au auzit nici cel mai nefemeinat șopt de băneală, că el (Disra-

eli) sau alt cineva care stătea în legătură cu guvernul, s'ar fi îmbogățit măcar cu un fenig.

Această curățenie trebuie păstrată cu sfințenie nu numai în fapte, dar' și în aparențe.

Presă engleză comentează dezbaterile acestea a casei comunelor în direcția și înțelesul — zice corespondentul din Londra al lui „P. Lloyd” — care se apropie mai mult de expunerile lui Sir Campbell-Bannermann.

Ce comentarii strajnice am putea face noi comparînd „corupția” miniștrilor englezi practică, în cei 10 — 50 ani de pe urmă, cu „corupția”, miniștrilor ungari, fie numai sub Banffy singur? Ce iconă comparativă ar eși? Acolo: din 44 miniștrii și secretari de stat ai celui mai mare și cel mai bogat imperiu din lume, numai 25 ocupă disparentul număr de 41 posturi în societăți de câștig; pe cînd la noi un singur ministru este poate membru în consiliu de administrație la 25 societăți.

La noi nici mamelucii, de frica a fi la moment desavuțați, nu îndrănesc să rostească un așa atestat de cinste miniștrilor, cum în parlamentul englez o face opoziția.

Și totuși heghemonii noștri închipuiți au pretenția nemăsurată de se compara în viața de stat aproape numai cu Angli-tera. De aici se vede cât sunt de ridicoli!

Revista externă.

Din Balcani.

Cam de un an de zile apare în orașul muntenegrin Nikeșici o foaie săptămînală sub titlul de „Nevesinie”, numele orașului ertegovinean, unde se întîmplase în 1876, între Turci și ertegovinezi, bătălia de țig din care s'a dezvoltat rebelul ruso-turc.

Această foaie propaga în fie care număr al ei ideia unei Sîrbii mari sub dinastia actuală muntenegrană, atacînd în fie care număr, și cât se poate de înversunat, Austro-Ungaria, numindu-o usurpătoare, răpitoare și omoritoare a provinciilor ocupate Bosnia ertegovine.

În „Politische Correspondenz” apăreau adeseori corespondențe din Dalmația, traducînd scrisele foanei muntenegrine și plîngîndu-se amar de agitația ei nemăsurată, care se propaga și în acele provincii, căci „Nevesinie” știa să se strecoare acolo. Foaia așa dar' era foarte răspîdită.

O depeșă din capitala Dalmației Dubrovnik (Ragusa), cu data de 15 c., spune acum că „Nevesinie” va înceta căt se poate mai curînd să opară.

Faptul acesta nu se poate altfel explica decât așa, că ministerul afacerilor străine al Austro-Ungariei a intervenit pe lângă contele Muraviev în acest sens; ear' ministrul de externe rusesc a împas guvernului muntenegrin să facă să înceteze foaia cu pricină.

Negreșit, că acesta e dovadă despre înțelegerea perfectă ce domnește între monarhia noastră și Rusia privitor la afacerile din Balcani.

O altă depeșă, cu data de 20 c., tot din Dubrovnik, vestește:

„Representantul Sîrbiei în Țetine, locotenent-colonelul Mașin, a primit îndrumare a părăsi capitala Muntenegrului, deoarece un articol din foaia oficială oficioasă „Glas Tîrnagorja” a poreclit dinastia Obrenoviei „trădătoare al sîrbimej.”

Relațiunile între Sîrbia și Muntenegrul și până acum au fost foarte încordate.

Apreciări despre Loubet.

O depeșă din Berlin spune, că alegerea lui Loubet de president al Republicii este salutată cu indestulire în cercurile diplomatice de acolo; ei însuși deplină încredere. Demonstrațiunile înscenate contra lui nu se atribuie nici o importanță.

În Londra, spune o depeșă, se presupunea de luni de zile, că în Franția va izbucni revoluția; lumea așa dar' e uimită că mașinaria alegerii presidentului Republicii a funcționat așa fără de greș. „Times” crede, că Loubet va fi un president energic.

„Figaro” publică următoarea declarațiune pe care a făcut-o noal president al Republicii ministrului — president Dupuy, cînd acesta i înaintase demisia cabinetului:

„Mi vei da voie, die ministru president, a considera scrișoarea demisiunii cu pură formalitate. Între importanțele împregiurării, care dividează țara, și ai îndăpînit prea de tot bine datoria și dă ști pe deplin omul de a o duce până până la capet, în căt să mă pot gândi a mă despărți de Dta.”

Între d'evăr, Dupuy a fost ministru-president pe timpul celor de pe urmă trei alegeri ale presidentilor Republicii: Casimir-Perrier, Faure și Loubet.

„Figaro” mai reproduce următoarele cuvinte ale lui Loubet:

„Pe ce oare se poate întemeia opiniunea de a mă porecli „Dreyfusard”? Oare pe aceea, că în comisiunea Senatului, cînd ea se declară cu majoritatea voturilor pentru proiectul de lege Dupuy privitor la revisuirea procesului Dreyfus (vezi depeșă în numărul nostru de ieri. Nota R) și am fost înștiințat despre asta, dădui ca răspuns, că sunt foarte fericit de acest fapt și că aceasta ne însușiră speranța a o isprăvi cu afacerea Dreyfus.”

Bucuria Jidănimei așa dar, precum se vede, este prematură.

DIN ROMANIA

Academia română.

Sămbetă, Academia română a ținut ședința publică, sub președința dlui V. A. Urechii.

După o comunicare științifică făcută de dl Dr. V. Babeș, dl N. Iorga a citit un memoriu foarte interesant asupra cercetărilor făcute de dînsul la Brașov privitor la socoteile acelu oraș de la 1550 la 1714. asupra părții istorice inedite a a unei opere al lui Sulzer și în fine, asupra mai multor cronice și biografii inedite relative la istoria noastră în secolul al 17-lea.

Di N. Iorga a fost viu felicitat de către colegii sei.

Vîntoarea ședinței publice a Academiei va avea loc pe la sfîșitul lunii.

Prînz de onoare

Luni seara a fost la legătuirea imperială a Rusiei, un mare prînz dat în onoarea E. Sale baronului d'Aschrenthal.

Joi seara, un asemenea prînz, urmat de astă dată de recepțiune, va avea loc la dl prim ministru Sturdza.

D-șoara Teodorini.

La Brăila, unde a cântat, Joi și Vineri seara, „Gioconda” și Carmen, d-ra Elena Teodorini a fost ca și în capitală și la Galați, obiectul celor mai enasiate manifestațiuni de iubire și admirație.

Sala Teatrului Ralli, plină de elita societății Brăilene, n'a înregistrat triumf mai strălucit și mai mare; aplaus-de izbucneau ca o furtună în mijlocul unei ploii de flori și de versuri.

După fiecare act, marea și nelutrecută artistă a fost chemată și rechemată de ne-numerate ori; ovațiunile publicului, cu totul transportat și uimit, părea a nu mai lua sfîșșit.

Entusiasmul sălei cînd d-na Teodorini, la ultima reprezentație, a cântat doina: „Dela mine pîn' la tine”, a fost indescrșitibil.

La eșirea din teatru, d-ra Teodorini a fost obiectul unei grandioase manifestațiuni care a însoțit-o până la otel.

Dela Brăila, d-ra Teodorini a plecat la Iași, unde va da Mercuri prima reprezentație cu „Gioconda”.

Locurile au fost deja luate cu asalt.

Intranire.

Sămbetă seara s'a întrunit într'unul din saloanele hotelului Bristol, un mare număr de ingineri, de arhitecți și constructori români, în scopul de a se consfătuși asupra mijloacelor celor mai practice pentru a combatte concurența străină.

După lungi discuțiuni, s'a admis în principia înființarea unei societăți a inginerilor, arhitecților și constructorilor români, alegîndu-se și o comisiune compusă din șapte membri pentru a elabora un proiect de statute.

Adunarea a mai primit și propunerea dlui Matac, pentru ca primăria Capitalei să nu admită la licitații de căt antreprenori români.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”.

PEATRĂ.

Mergeam pe drum cătră casă dar' cum mergeam? Nici să-mi fi dat cineva o lovitură după cap care să-mi buimăcească mintea și să-mi moaie picioarele, nu puteam fi mai amărit.

„Locul meu din potroace — locul meu — bătut te-ar fi D-zeu să le fi bătut de măcăzur și de nevoi și de — tot, să mi ia locul din Potroace și să-mi dea în schimb ce — ? — locul din deal, peatră goală dar' goală — cînd dai cu sapa sună de pare că ai fi lovit cu un sul de fer într'o stîncuți.

Dar' ce să-i faci — dacă ești slugă nu ești stăpîn și — pace, încalte cel care va primi locul meu poate zice.... multă-mim.

Doamne prin căte am trecut, și acum și asta — peste toate? Acum cinci ani cînd a ats la vecinul Stan, lui i-a ars jumătate șura mie casa, de am rămas cu copiii pe drum; — mi-am toșghebat eu casa cu chiu cu vai dar' și azi mai plătesc la datorii de pe atunci.

Am avut noroc cu vaca din grajd și cu

locul din Potroace, că mi-a dat bucură-tura de mîlai și laptele pentru copii. Acum să-mi rămîună muritori de foame.”

Astfel m'am ciudît într'una, până ce am ajuns acasă. Am deschis porțița — — haid — un cărd mi-a eșit copii cei mai mărunți în cale.

„Fugiți din drumul meu — căci acuși v' — ” s'au spăimîntat bietii copii și au fugit în toate părțile, ear' eu cu inima arsă am trecut pragul casei. „Vai de mine — Mitre ce ai? ești ca păretele”. — Apoi biata nevață s'a apropiat de leagăn și a pus pe cel mic din braț — ear' eu m'am așezat pe un scaun la masă mi-am r'ezămat capul în mîni și așa am rămas.

„Ce, e cu locul din deal?”

„Pe dracu” — i-am răspuns — „pe dracu — peatră goală — nici să nu se încerce cineva să-l are, vom mânca peatră cu bieții copii cu tot, ca mîne vine darea, apoi pe Joiana n'o mai primește între vitele satului, n'am plătit la ciurdar, îmi vine se v' leg pe toți zece de mine și să mă arunc cu voi unde va fi apa mai mare.”

Cînd a auzit așa, a îngălbînit s'ermala nevață-mea, dar' n'a zis nici un cuvînt; ce era să mai și zică, numai cînd am a-mintit de aruncat în apă, a sărit și și-a făcut cruce... s'ermala de ea.

A mai umblat ea de la leagăn până la masă și de la masă până la leagăn, și-a mai șters ochii cu mîneca de la cămașă, în urmă nu s'a mai putut stăpîn și mi-a zis: „Pentru-țe vorbești așa lucruri, nu ne lasă pe noi Dumnezeu, Mitre, așa să știi, uite Stan și Lina sunt mărișori... îi vom da la slugit la Sibiu — și ne vom ajuta; ce să facem și apoi nu știi tu Mitre vorba, Dumnezeu și din peatră poate face pîne.”

Atunci a intrat pe ușă Lică, unul din cei nou' copii ai mei și mi-a spus, că dl notar a trimes după mine să mă duc la casa satului.

„Ce o mai fi și asta — Doamne?”

Am luat căciula și am plecat.

Cînd am ajuns la casa satului.

— „Mitre”, mi-a zis domnul notar, să te duci cu domni până la locul t'eu din deal, Domnul inginer să-ți vadă peatra de pe loc — ”.

Asta i acum... mi-am gîndit, dar' ne-am luat și ne-am dus, am umblat leanca în lurg și în lat peste locurile oamenilor — de gîndea că sunt ale noastre, apoi am urcat, am urcat până am ajuns în vrful dealului. „Ia așa-i locul, bătă-i norocul — ”.

Ne-am apropiat de muchia, jos pe vale

lucrau oamenii la drumul de fer... Uite îmi zise dl inginer, până colo unde vezi oamenii suntem gata cu drumul — aci în față peste prăpăstiele cele vine podul cel mare de peatră — dar' n'ecăz — nu-i peatra bună pe aproape, să vedem locul t'eu de va fi peatră bună, și-o voi plăti bine, îți dau pe toată peatra de pe loc — 2 mii — am înșes că e foarte multă peatră, să vedem.”

Cînd am auzit așa, a început să se învîrte lumea cu mine — două mii, pe peatră — numai la așa-ceva nu m'aș mai fi gîndit... nu te-o bate așa noroc, nene Mitre” zise unul dintre domni. — „Nu domnule” — am răspuns — căci nu m'a bătut de cînd sunt.”

Am pornit după oameni în sat, după oameni ca să săpăm locul.

II.

Era cătră seară cînd am ajuns spre casă. Doamne ce lung mi-a părut drumul, ca să i scurtez am luat-o cruciș peste cîmpii — părea că nu o să mai ajung — dar' tot am ajuns.

Am deschis porțița, copii ședeau ghemuiți sub streșina casei — s'a uitat la mine înfricați fără să se mai apropie vre-unul. „D-agii tati — dragii tati”.

Atăta le-a trebuit, căt bați în palme au

NOUȚĂȚI

Arad, 22 Februarie a. 1899

Mamelucii din Arad au ținut ieri o adunare, convocată încă înainte de căderea lui Bánffy, cu scop să exprime încredere direcției politice Bánffy-Tisza!

Oameni practici fiind, mamelucii au votat ieri încredere — *partidului liberal*; de Bánffy nici vorbă, ba unii crau de părere să salute cu entuziasm pe Széll.

La reprezentatie au luat parte bugetivorii din comitat — *insufletirea a fost mare — după intrare, la bere!*

Știre personală. Amical nostru dr. *Iuliu Mera*, moște la Carlsbad, a p. trecut două zile în Arad. Curând va merge la București, car la 7 Aprilie va fi la Carlsbad, unde se ține un mare congres al medicilor din toată Europa.

La temniță. Zilele acestea, precum anunță „*Nar. Noviny*“, a intrat la temniță din Vaș un comerciant și proprietar Slovac dintr'un sat de lângă T. Sz. Martin, cu nume de *Ignatie Orszagh*; spre a-și face pedeapsa de trei luni, la care a fost osândit pentru „*ațitare la răsvorăire*“, seversită printr'un toast, rostit la masa d'acum doi ani. Reimprospătăm, că în temniță din Vaș, ispășesc păcatul trădării de patrii, afară de cel nou venit, încă doi Slovaci: redactorul-șef al foaiei slovace *Pietor*, și colaboratorul ei *Jiak*, poet și novelist.

„Pester Lloyd“ despre noul metropolit român. După ce publică decretul de numire, fo ia oficioasă a guvernului zice următoarele:

„**Intăirea metropolitului Meșianu**, în dignitatea sa înaltă bisericească, va fi salutată pretutindeni cu bucurie. În tocmă cum congrusul bisericii gr. or. române l'a ținut destoinic de oficial suprem bisericesc. așa și opinia publică va bineveni în fruntea bisericii sale pe Ioan Meșianu, acest om excelent, care a știut întotdeauna să îmbrumnezeze interesele *naționalității* sale și ale bisericii sale cu datorințele față cu patria ungară.“

Apoi urmează date biografice de vr'o 25-30 rânduri.

„Zevzeii culturale“. Ministrul de agricultură a orânduit închiderea Școlii de agricultură din Dobrițin cu sfârșitul anului școlar 1898/99, fiindcă nici pe departe nu dă rezultatele ce ar sta în vr'o cât de mică relație cu cheltuielile întreținerii ei. Și câte nu-s d'astea în țara tutreagă. Mai pe jumătate dacă nu și peste.

făcut roată în jurul meu. Am glumit cu ei pe urmă i-am trimis să se joace și am deschis binișor ușa casei.

Cel mic dormea, ear' mamă sa sta în genunchi lângă el cu capul culcat pe marginea leagănului și plângea . . . m'a podidit și pe mine plânsul — și cu graiu domol i-am zis. „Nu mai plânge, nu mai plânge — căci au făcut D zeu din peatră — pâne“. Apoi i-am povestit toate cum le-am petrecut — cum s'a uitat domnul inginer la mine și a zis, „Omule: ai pe locul acesta o comoară de două mii — ce peatră — ce mai peatră“. Cum am scăpat pe urmă locul în lung și în lat — și cum s'a uitat domnul inginer la toată peatra ca la un bulgar de aur — și ce bine părea că acum nu mai aduce peatra de cine știe nude, fără o prăbușește numai din deal la vale. Și ce e — mai mult — locul din deal rămâne numai bun de — arat. „Vezi“ mi-a zis nevasta p'ângend de bucurie, — „D-zeu și din peatră pote face pâne“, „Face“ i am răs-puns eu — „Dar" și învătătura ceea — mare minunea lui D-zeu mai poate fi“.

Badea Mitră a tăcut — tăceam și noi ce era să-i fi și zis — recunoaștem și noi, ca densus, că mare minunea lui D zeu e învățatura ceea.

Maria Cunțan.

Pentru Emke — Femke — Demke și alte nemzeti szövetség uri. „*Pesti Hirlep*“ scrie: Zeu e rușine pntru publicul diu Budapesta. În „Nemzeti szinház“ și în „Operă“, precum se știe, un antreprenor din Paris a introdus, de la anul nou, autonatul care oferă publicului ocheane de teatru spre folosință. Bine înțeles așa dar' că pentru comoditatea aceasta publicul e dator a în-apol cum se cade o heanurile imprumutate. Dar' nu, mai multe au fost deja furate. Ei bine când hoții sparg bolta, de aceasta nu trebuie să ne fie rușine, căci e lucru clar, că hoții au obiceiul a sparge din când în când și prăvălii; când însă pe locurile, cum sunt acele două institute de artă, se întembla lucruri așa de scărboase, aceasta este ceva de tot urit, compromițător pentru întreg publicul, care umblă altcum.

Eacă, aci ar fi câmpul de lucru pentru kultur-egyuleturile și „szövetség“-urile Herzeghiane.

Lipsesc recruții. În urma emigrării, anul acesta vor fi în comitatul *Spizi* (Szepes) cu 482 mai puțin feciori obligați a veni la asentare, decât în anul trecut.

Influenza bântuie pretutindeni în măsură mare, dar mai ales în Londra. Numărul morților în urma acestei epidemii e în firea zi foarte mare. Farmaciile (apotecele) nu mai știu ce să facă, fiindcă au vândut tot depoul de chinină ce aveau.

Pentru federalismul Național. Deputatul dr. Scheicher, din partidul creștin-social, scrie în „*Katholisches Vereinsblatt*“ următoarele cu privire la încercăturile de stat din Austria:

„Un bărbat de stat, care vrea să deștepte o nouă viață, trebuie să-și propună un ideal. Care? Eu îmi pun pe hârtie părerea mea.

Regatele și țările nu numai că nu se pot suferi, ele au în mijlocul lor chiar poli respingători. Prin urmare să ne punem curajoiși la lucru. Dacă odată naționalitatea este momentul dădător de măsură să întemeiăm state naționale în locul formațiunilor istorice și să împreunăăm aceste state unite din Orient, cu o legătură largă de comunitate.

Ce împedecă întemeierea unei Boemii naționale, punându-i la nord mieziua germană?

Ce rău ar fi, dacă pădurea bohemă germană (der deutsche Böhmerwald) s'ar adoașe la Austria-de sus și de jos?

Cine s'ar împotrivi împreunării părților croate-slavone în un singur stat? Se înțeleg nu ar mai fi regate. Galiciia s'ar forma în stat rutean și polon. Nici țări, ci state, cari asemenea cantoanelor Elveției și Statelor-Unite ale Americii de nord, ar avea administrațiuni naționale, a casă la ele.

Earna în Engliera de estan încă a trecut așa de domoală ca de 60 ani nu; în schimb însă bântuie acolo multe vifoare și vijelii.

Noul președinte al Republicii franceze, Loubet, are trei copii: doi băieți și o fată. Fata e măritată după un președinte de tribunal, băiatul mai mare tocmă zilele acestuia s'a făcut doctor în medicină, ear' cel mai mic este numai de șese ani.

Părinții lui sunt oameni din popor. Se zice că pe când era deja president al Senatului, Loubet mergend să vadă pe mama sa, a fost întâmpinat astfel:

— Vini tocmă bine, dragă Emil. Ia să mă ajuti să așez pânea în cuptor.

— Bucuros, mamă dragă, a răspuns Loubet.

Presidentul nu e tocmă așa bogat. Are o avere în preț de vre-o 400 000 franci.

Dramele incediului. Acum trei săptămâni a fost pusă în tot, printr'un foc groaznic, un sat mare slovăcesc din comitatul *Liptov*, anume *Velky-Bobrov* (Nagy Bobrócz), ascuns în munții Tatrei, la granița Galiciiei. N'a rămas așa zicend nima-nimic necruțat de foc; 19 oameni arseră, ear' cei vii au rămas curat pe zăpada, fără acoperiș. Mai târziu s'au descoperit încă trei jertfe omenști, subiecte pentru o descriere dramatică. Un băiatel de 4 ani fu scăpat cu mari sforțări din marea de foc, ce pusta noaptea, și dus în spital; peste câte-va zile muri în

urma arsurilor. Doi frați ai micuțului au fost găsiți numai acum câteva zile — sub zăpadă. Mama adecă, noaptea cea nemiloasă-i dusese afară din sat și-i așeza lângă o moară, pentru a se întoarce încă odată la căsuța ei, spre a scăpa din făcari încă un copilaș ce rămase acolo. Abia însă a intrat în casă, coliba se surpă și îngropă în mormânt de jaratec pe mama și copil. Ce alți doi copilași rămasera acolo afară uitați de lumea toată. Dimineața ce urma nopții tragice, începu să ningă, tot mai des, până ce omțul cu fulgii sei moi acoperi pe deplin pe micuți, pricinuidu-le astfel somnul cel vecinic. Acum trei zile, 'opiniduse întru câteva zăpada, copilașii au fost găsiți.

La înmormântarea lui Faure, România va fi reprezentată prin generalul *Barozzi*, care a și plecat Dumineca trecută la Paris, unde se va alătura la ministrul român de acolo, *Ghika*.

Ce fel de limbă a vorbit Isus? Răspunsul la această întrebare l'au dat deja mai muți scriitori, mai ales biografi ai lui *Christos* și cei mai mulți zic, că el vorbea în limba aramaică, un dialect siric al vechii limbi ebraice. Acum se ocupă cu chestiunea aceasta o damă Engleză foarte erudită și cunoscută ca specialista în ale scrierilor Sfințitor Scripturi, cu numele de *Miss Smith Ludis* într'un studiu publicat într'o revistă științifică, ea ține de lucru esclus, că limba maternă a lui *Isus* ar fi fost cea ebraică de care Ovreii nu se mai foloseau cu mult înainte de nașterea lui, dând precădere în viața de toate zilele idiomului aramaic, ceea ce, — zice — dovedesc multe locuri în *Talmud* și în traduceriile de rugăciuni. Dar nici cea elină n'a fost, în care vorbi *Isus*, deși pe atunci ea era „diplomatică“, e-a limba de înțelegere a lumii culte din ori ce națiune; căci scriitorul ebraic *Iosif* povestește în lucrările lui, căta greutate îi pricinuia traducerea elină a scrierilor ebraice despre războaiele Ovreilor. Astfel dar — zice *Miss Smith* — nu rămâne de cât idiomul aramaic, sau cum i-se zicea la începutul creștinismului, *limba sirică*. *Miss Smith*, care avu noroc, a descoperi în mănăstirea muntelui *Sina* un text vechiu siriac despre cele patru evanghelii, citează din el multe dovezi directe și indirecte, spre a'și dovedii răspunsul la susamintita întrebare întrebare. Dovada de căpetenie însă o vede în acea, că fără cunoștința limbii sirice multe locuri din evanghelii nici n'ar putea fi explicate, căci întru atâta ele sunt de neînțeles în textele eline, ce posedăm ale evangheliilor care sunt traducții sau prelucrări ale vechilor texte aramaice.

Se recomandă ca menageră o doamnă văduvă, tineră, cultă și harnică. A se adresa la administrația ziarului nostru.

Invitare la abonament

Decshidem prin aceasta abonament pe Quart. I respective semestrul I 1899 la

„TRIBUNA POPORULUI“

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an	fl. 10.—
Pe ½ an	„ 5.—
Pe ¼ an	„ 2.50
Pe o lună	1.—

Pentru România și străinătate.

Pe un an	franci 40.—
--------------------	-------------

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus popora de 4 pagine.

Doamii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mă plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI.“

SITUAȚIA.

Budapesta, 21 Februarie.

Azi înainte de amiază, pe la orele 10 și jum., au fost primiți în audiență de către Monarchă, ministrii Bánffy și Fejervary. „*Budapesti Tudósitő*“, foaia litografată a guvernului, scrie:

„*Aceste audiențe, bine înțeles, n'au caracterul audiențelor de rămas bun, de oare-ce M. Sa n'a hotărât încă nimic privitor la cererea de demisiune a cabinetului Bánffy. M. Sa va hotări asupra acestei cereri numai atunci, când Széll, care este însărcinat de a încheia compromis cu opoziția, va raporta Monarchului atât despre aceasta cât și despre pașii făcuți privitor la noul ministeriu.*“

Ambii ministri s'au întors azi spre seară din Viena; când Széll a sosit de acolo încă dimineața și îndată s'a pus în contact cu delegații opoziției spre a duce mai departe și a finalisa pertractările de compromis.

Se zice, că printre cererile opoziției este și chestiunea scăderii censului de alegător.

Măne după amiază se va ține conferența partidelor opoziționale. Vineri apoi ori Sâmbătă Széll se va duce la Viena, să raporteze M. Sale.

Foile opoziționale publică din Viena următoarele: Designarea lui Széll ca însărcinat cu compunerea cabinetului a surprins mult pe Bánffy și Fejervary, căci în audiența de Duminecă, Monarchul designase pe Fejervary ca viitorul ministru-president.

Tisza-istii lucrează pe sub mână în diferite chipuri să zădărnicească compromisul.

Praga, 21 Februarie.

Corēspondentul din Viena al lui „*Nar. Listy*“ telegrafează:

„In locurile bine informate ungare de aici se afirmă, că cu venirea lui Széll s'a întâmplat înțelegerea nu numai privitor la învoelite despre pact, ci și privitor la cuotă; în această a doua chestiune, guvernul vienez a dobândit compensație. Acuma poate veți pricepe telegrama mea d'acum o săptămână și era va fi înțeleasă încă și mai bine, când vor fi cunoscute faptele concrete!“

Posiția lui Széll, care este candidatul partidelor obstructioniste, va fi acasă destul de grea; nu atâd față cu opoziția cât față cu partidul governmental“.

ULTIME ȘTIRI

Procesul nostru.

Azi se va debate la Oradia-Mare al doilea proces de presă al ziarului nostru.

Știri primite la încheierea foii ne anunță că Curtea numai anevoie se poate constitui. Jurații cu adevărat trebuie prinși.

Românimea d'acolo se interesează mult de proces. Îndeosebi tinerimea universitară română, care acusatului d. Em. Ad-glașiu i-a și făcut o primire foarte simpatică.

Editor: Aurel Popovici-Bărbănuș.
Redactor responsabil: Ioan Basu-Sicianu.

„Transilvania“, organul „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“. Director Dr. C. Diaconovich. Nrul de pe Nov. și Dec. are următorul Sumar: La Finea anului. Descântece de dragoste (din Bănat). Descântece de deochiu. Statistica Românilor din Transilvania în 1733, de N. Togan. Din despărțiminte. Știință literatură și artă: „Revista Economică“ Anuarul financiar și economice pe 1898, de Petra-Petrescu. Partea oficială.

La tipogr. „Tribuna Poporului“ să execută tot soiul de

Cărți de vizită

Tiparul cel mai variat și mai frumos. Prețurile mai mici ca ori și unde.

Călimdarul Minervei

Cel mai valoros și mai frumos calendar din câte au apărut până acum în limba rom.

Intreg cuprinsul e original.

Cele mai minunate ilustrațiuni ce au ieșit din aleile tip. românesc.

Multe din ele reprezintă localități și porturi din Ungaria și Transilvania.

Călimdarul acesta apărut în tipografia Minerva din București e atât de bogat în cuprins atât de frumos în cât ar fi o pagubă pentru preoții, învățătorii, notarii, avocații, medicii și toți inteligenții români. Dacă nu s'ar cumpăra acest călimdar pe 1899.

Prețul 90 cr. trimis franco.

Se poate cumpăra dela Administrațiunea „Trib. Poporului“.

Imprumuturi cu 4⁰/₀

și cu amortisație

pe 50 și 65 de ani,

se dau pe moșii mai mari de ori unde și chiar imprumuturi mai vechi și mai scumpe se schimbă cu de acestea:

Recercările să se adreseze lui

E. Husar,

representant de bancă în Budapesta,
Podmaniczky utca Nr. 59

286 4-4

„Victoria“

institut de credit și de economii
SOCIETATE PE ACȚII.

Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif Nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții . . . . . fl. 300.000
Fond de rezervă . . . . . „ 100.000
Depuneri . . . . . „ 1.000.000
Circulația anuală . . . . . „ 15.000.000

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandei.

143-158

Direcțiunea institutului.

„Zlăgneana“ institut de credit și economii societate pe acții în Zlagna.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Zlăgneana“ societate pe acții, se convoacă prin aceasta la

I-a adunare generală ordinară,

conform § lui 16 din statutele societății, pe Sâmbătă în 4 Martie st. n. la 10 ore a. m. în localul școlii gr. or. din Zlagna cu următorul

Program:

1. Raportul direcțiunii despre starea întreprinderii peste tot și despre rezultatul gestiunii anului 1898. Îndeosebi.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Decisiune asupra compturilor anuale.
4. Decisiune asupra împărțirii profitului curat realizat în anul 1898.
5. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii și ai comitetului de supraveghiere.
6. Alegerea comitetului de supraveghiere pe un period de 1 an.
7. Exmiterea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

În lipsa acționarilor receruți la adunarea din 4 Martie, conform §-lui 27 din statutele societății, adunarea generală se va ținea în 11 Martie st. n. 1899 cu același program, la timpul și localul deja indicat.

Domnii acționari, cari voesc a participa cu vot decisiv la adunarea generală, sunt poțitiți conform §-lui 22 din statute, de a-și depune înainte de adunare acțiunile scrise pe numele lor respective pe numele aceloră, pe cari li reprezintă, precum și documentele de plenipotență la cassa societății.

Zlagna, la 5 Faur 1899.

Direcțiunea.

I-a încheiere a conturilor

institutului de credit și economii „Zlăgneana“ din Zlagna.

Bilanțul general cu 31 Dec. 1898.

Activa		Pasiva	
Cassa în număr	873 44	Capital social	25.000 —
Impr. pe cambii cu giranți	35.548 93	Fond de rezervă	6 45
Imprumuturi hipotecare	1.400 —	Depuneri	1.921 94
Imprumuturi pe obligațiuni	268 —	Cambii reescomptate	12.029 —
Mobilier . . . fl. 240.—		Int. trans. antică, pro 1899	459 01
10% amortisare fl. 24.—	216 —	Diverse conturi creditoare	180 —
Diverse conturi debitoare	2.595 44	Profit curat	1.591 34
Spese de fondare fl. 569.87			
50% amortisare fl. 284.94	284 93		
	41.186 74		41.186 74

Profit și pierderi cu 31 Dec. 1898.

Eșite		Intrate	
Interese după depuneri	149 55	Interese după împrumuturi	
Salare și remunerațiuni	355 —	pe cambii	2.235 98
Chirie	200 06	Interese după împrumuturi	
Porto	38 —	hipotecare	19 97
10% amort. din mobilier	24 —	Interese după împrumuturi	
50% amort. din speșele	284 94	pe obligațiuni	9 04
de fondare		Competință de scris	377 90
Profit curat	1.591 34		
	2.642 89		2.642 89

Zlagna la 31 Decembrie 1898 st. n.

Emanuel Beșa m. p.
director-executiv.

Stefan Păsculeț m. p.
cassar.

Adam Damian m. p.
comptabil.

Dimitrie comșa m. p.
președinte.

Nicolae Cristea m. p.
v.-președinte

Petru Popoviciu m. p.
membru în direcțiune

Iosif Magda m. p.
membru în direcțiune.

Ilie Dumitrean m. p.
membru în direcțiune.

Dumitru Mogaș m. p.
membru în direcțiune.

289 1-1

Stefan Corpade m. p.
membru în direcțiune.

Subsemnatul comitet de supraveghere examinând conturile prezente le-am aflat într-o toate exacte și în consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Zlagna, la 13 Faur 1899.

Nicolae Motora m. p.
președintele comit. de supravegh.

Dionisie Costa m. p.
membru în comit. de supravegh.

Nicolae Adamovici m. p.
membru în comit. de supravegh.